

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

**ЗБІРНИК
НАУКОВИХ ПРАЦЬ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ,
АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ**

Одеса 2022

Наукове видання

Збірник наукових праць молодих учених, аспірантів та студентів

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченого радою
Одеського національного технологічного університету,
протокол № 13 від 24.05.2022 р.

Редакційна колегія

Голова

Заступник голови

Члени колегії:

Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д-р техн. наук, професор

Віnnікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Гапонюк О.І д-р техн. наук, професор

Жигунов Д.О., д-р техн. наук, професор

Іоргачова К.Г д-р техн. наук, професор

Капрельянц Л.В., д-р техн. наук, професор

Коваленко О.О., д-р техн. наук, професор

Косой Б.В., д-р техн. наук, професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д-р техн. наук, професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Павлов О.І., д-р екон. наук, професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, професор

Станкевич Г.М., д-р техн. наук, професор

Савенко І.І., д-р екон. наук, професор

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д-р техн. наук, професор

Ткаченко О.Б., д-р техн. наук, професор

Хобін В.А., д.т.н., професор

Хмельнюк М.Г., д-р техн. наук, професор

Черно Н.К д-р техн. наук, професор

Одеський національний технологічний університет

Збірник наукових праць молодих учених, аспірантів та студентів.

Міністерство освіти і науки України. – Одеса: 2022. – 163 с.

РОЗДІЛ 6

**ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНО-
ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ
ТА ЗЕРНОПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ**

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУЦІЙ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ДО ВИМОГ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ

Сівакова Д.О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Одеський національний технологічний університет, м. Одеса

Інституційний механізм імплементації державної служби України до вимог Європейських стандартів складають органи загальної компетенції та органи спеціальної компетенції. До першої групи віднесено Верховну Раду (Комітет з питань євроінтеграції), Президента України, Кабінет Міністрів України (Урядовий офіс з питань європейської та євроатлантичної інтеграції), Міністерство юстиції України, Координаційну Раду з питань імплементації законодавства України до законодавства ЄС. До органів спеціальної компетенції належать Національне агентство України з питань державної служби та Центр адаптації державної служби до вимог ЄС. Важливими інструментами нормативно-правових та інституційних основ забезпечення імплементації державної служби України до вимог ЄС встановлено інститути влади в Україні разом з інститутами: SIGMA; Twinning; TAIEX (NCP) в рамках Адміністративного офісу програми (РАО); програма Всеохоплюючої інституційної розбудови (СІВ).

Для забезпечення формування та реалізації компетенції і повноважень вищевказаних інституцій рекомендовано виокремити такі напрями їх роботи у сфері імплементації державної служби до вимог ЄС:

— нормотворчий: формування правового експертного середовища; чітке виділення основних короткотермінових та середньотермінових пріоритетів у процесі імплементації державної служби України до вимог ЄС; зміцнення механізмів політичного, судового та адміністративного контролю у системі державного управління, враховуючи принципи єдиного адміністративного простору ЄС, вдосконалення законодавчої бази у сфері адміністративних процедур та системи надання адміністративних послуг.

— інституційний: досягнення достатньої прозорості та відкритості, політичної нейтральності, ефективності та результативності державного управління в Україні; комплексний розвиток державних інституцій у контексті євроінтеграції України до вимог Євросоюзу, використання в Україні інституціональних інструментів, у першу чергу SIGMA; Twinning; TAIEX (NCP) в рамках Адміністративного офісу програми (РАО); програма Всеохоплюючої інституційної розбудови (СІВ); удосконалення чіткого розмежування не лише політичних та адміністративних посад, а й відповідальності в державній службі України; підвищення спроможності основних інституцій в управління державної служби та системи державної служби до реформ;

— організаційний: інформаційне, аналітико-методологічне, організаційне забезпечення імплементації; удосконалення вимог та процедур діяльності державних службовців, органів державної влади з метою покращення якості роботи; впровадження сучасних інформаційних технологій; проведення комунікативних заходів тощо; консультативно-методологічне забезпечення та моніторинг діяльності державних органів влади з виконання вимог ЄС та міжнародних організацій;

— науково-технічний: наукове, експертне забезпечення процесу імплементації; проведення фундаментальних наукових досліджень і прикладних розробок;

— кадровий: кадровий відбір (добір); підготовка, перепідготовка та підвищення професійного рівня державних службовців; створення правових та інституційних умов для комплексного удосконалення професіоналізму працівників державних органів на основі визначення їхньої професійної придатності, професійної компетентності, професіоналізму;

— міжнародно-правовий: взаємодія з Європейською Комісією з питань імплементації державної служби України до вимог ЄС, участь у діяльності дво- і багатосторонніх комісій, інших міжнародних органів та інституцій.

У сфері державної служби на нормативному рівні Україною враховано та закріплено ряд європейських принципів, а подальші зусилля мають бути спрямовані на їх практичну реалізацію.

Науковий керівник: к.е.н., доц. Колеснікова К.С.

Література

1. Висновки Ради ЄС: <http://ue.eu.int/presid/conclusions.htm>.
2. Секторальна інтеграція України до ЄС: передумови, перспективи, виклики
https://razumkov.org.ua/uploads/article/2021_sektor_eu_ukr.pdf

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «СОЦІАЛЬНЕ СИРІТСТВО»

**Скрипник К.І., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Одеський національний технологічний університет, м. Одеса**

На превеликий жаль, в наш час таке поняття «соціальне сирітство» залишається вельми актуальною проблемою в усьому світі й в Україні зокрема.

Загалом під поняттям «соціальне сирітство» розуміють передусім тих дітей, які фізично втратили своїх батьків. Тобто «соціальні сироти» – це діти, якім недостатньо приділяють увагу батьки або взагалі не отримують батьківської уваги.

Термін «соціальне сирітство» вперше з'явився після розпаду СРСР. Суцільна криза в державі, зростання інфляції змушує багатьох шукати різні можливості заробітку за кордоном. Заробітчани часто змушені залишати сім'ю вдома, тому діти вимушенні рости без батьківського піклування залишивши з бабусями та дідусями або не повних сім'ях. Всі ці фактори значно впливають на психічний стан дітей та на формування світогляду.

В результаті соціологічних опитувань, стало відомо що діти через відсутність батьків починають потерпати від наступних проблем: поведінка таких дітей починає ухилятись від норми, змінюється формування поняття «інститут сім'ї», діти гостро починають почувати різні життєві труднощі, особливо психічне навантаження. На жаль, багато батьків перестають дбати про дітей через різні пагубні залежності, передусім алкогольну та наркотичну залежності. У стані алкогольного сп'яніння або під впливом наркотичних речовин людина здатна вчинити багато неадекватних вчинків, які, на жаль можуть бачити й діти. Зазвичай, законодавством передбачено позбавлення таких батьків батьківських прав, а дітей відправляють в спеціальні заклади – інтернати, де при живих батьках діти стають сиротами.

Однак, в Україні до «соціальних сиріт» відносять ще й категорію дітей, батьки котрих не можуть забезпечити належний догляд своїм дітям, через відсутність роботи, постійного доходу або фізичну обмеженість. Через велику проблему з безробіттям та низький рівень заробітної плати в країні більшість дітей українських сімей можна назвати «соціальними сиротами», адже батьки не можуть дати належний догляд та рівень життя через відсутність належного доходу, а коли їдуть за цим доходом за кордон, то не можуть приділяти увагу дітям. Проблема міграції особливо актуальна на сьогоднішній день в Західній Україні, де мігрують біля 70 % населення.

ЦИФРОВІЗАЦІЯ – ІНСТРУМЕНТ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	
Домброван Я.Ю.....	125
ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В ДЕРЖАВНІЙ УСТАНОВІ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	
Гусонька М.В.....	126
ОБЛІК ЗАПАСІВ ЗГІДНО НАЦІОНАЛЬНИХ ТА МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	
Космачевська Е.В.....	127
АВТОМАТИЗАЦІЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВО-РОЗРАХУНКОВИХ ОПЕРАЦІЙ – ЗАПОРУКА ОПЕРАТИВНОСТІ ТА ТОЧНОСТІ	
Степаненко К.В.....	129
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	
Пелещук М.А.....	130
ОСНОВНІ ЗАСОБИ ТА ЇХ ЗНОС: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ	
Брайловська О.М.....	132
ОБЛІК БЕЗГОТІВКОВИХ ОПЕРАЦІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧASНИХ ЕЛЕКТРОННИХ СИСТЕМ	
Каранікова С.Ю.....	133
АКТУАЛЬНІ ЗМІНИ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ	
Керченко В.П.....	135
ЖЕНЕВСЬКІ КОНВЕНЦІЇ У СИСТЕМІ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА	
Паламарчук Олег.....	137
НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ	
Власов О.Р.....	139
ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	
Тестова О.А., Кирилова В.П.....	141
НАПРЯМИ ЗАЛУЧЕННЯ СУЧАСНИХ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ	
Гарбуз Т.І.....	142
ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ	
Дмитрієв Е.В.....	144
НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУлювання ДІЯЛЬНОСТІ КОМПАНІЙ СТРАХОВОГО РИНКУ	
Мальчевська І.В.....	145
УЗАГАЛЬНЕННЯ ШЛЯХІВ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ	
Маркевич О.В.....	147
ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУЦІЙ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ДО ВИМОГ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ	
Сівакова Д.О.....	150
СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «СОЦІАЛЬНЕ СИРІТСТВО»	
Скрипник К.І.....	151

Наукове видання

**Збірник наукових праць
молодих учених, аспірантів та студентів**

Головний редактор, д-р техн. наук, проф. Б.В. Єгоров
Заст. головного редактора, канд. техн. наук, доц. Н.М. Поварова
Технічні редактори А.В. Коваль, Т.Л. Дьяченко

Ум. друк. арк. 19,1